

Národu slovenskemu!

V slavnostnih dneh 29. in 30. ržnega cveta leta 1889., ko smo odkrivali spomeník **Valentinu Vodníku**, začetniku pesniške književnosti slovenske, oglašala se je živeje negoli kdaj misel, da bi se takisto postavil spomeník največjemu pesniškemu geniju, kar jih je doslej rodila zemlja slovenska, pesniku, čegar dela ponosno prištevamo najizbornejšim proizvodom vseh národov, ljubljencu našemu **Frančišku Prešérnu**!

Razpravljati ni treba posebe, kaj je **Prešéren** nam, niti kaj bode zanamcem: ime **Prešérnov**o je z neizbrisnimi črkami zapisano v zlati knjigi pesniškega in občeskulturnega razvoja našega!

Takemu veleumu veličasten spomeník! Za deset let hočemo slaviti **stoletnico Prešérnov**ega rojstva — postavimo mu tedaj vidno znamenje, katero še poznih let pričaj domačinu in tujcu o ljubezni in zahvalnosti naši! —

Živo uverjen, da bode ta poziv odmeval v vseh srcih slovenskih, katerim je do národne časti, ukrenil je pomnoženi odbor »Pisateljskega podpornega društva«, da prične nabirati doneske za **Prešérnov** spomeník. S prijazno prošnjo se torej obrača do vseh slavnih društev in zastopov, do sléharnega rodoljuba po deželah slovenskih, izkratka, do vsakogar, komur je drago ime **Prešérnov**o, naj nam z blagovoljnimi doneski pomaga uresničiti častno namero in takó zajedno vredno poravnati dolg slovenskega národa do najboljšega pesnika svojega! Zlasti upamo, da se bodo čitalnice slovenske na besedah in veselicah svojih često in drage volje spominjale **spomeníka Prešérnov**ega!

Troški bi bili vsekakor znatni, vendar je podpisani odbor uverjen, da bode tolikrat izpričana požrtvovalnost slovenska vzmogla potrebno vsoto in omogočila praznovati **stoletnico Prešérnov**o takó, kakor si je lepše ne moremo misliti!

Rojaki slovenski, na delo tedaj! Vsakdo skrbi po svojih močéh, da se o **stoletnici Prešérnov**i vzdigne spomeník, o katerem bomo rekli ponosno, da ga niso postavili posamičniki, nego vesoljni národ naš prvemu pesniku svojemu!

Doneski naj se blagoizvolijo pošiljati »Pisateljskemu podpornemu društvu v Ljubljani«.

V Ljubljani, dné 8. svečana 1891. leta.

Dr. Jožef Vošnjak,
predsednik.

Anton Funtek,
blagajnik.

Simon Rutar,
tajnik.

Fr. Levec.
Fr. Orožen.
Ivan Tomšič.
Andrej Žumer.
Jožef Apih.
Anton Aškerc.
Anton Bartl.
Dr. Karl vitez Bleiweis.
Dr. Fr. Celestin.
Martin Cilenšek.
Jožef Cimperman.
Dr. Fr. Detela.
Peter Grasselli.
Simon Gregorčič.
Fr. Hauptmann.
Ivan Hribar.
Fr. Hubad.
Dr. Benjamin Ipavec.
Janko Kersnik.
Dr. Fr. Kos.
Dr. Gregorij Krek.
Dr. Ivan Mencinger.
Dr. Matija Murko.
Ivan Murnik.

Vatroslav Oblak.
Rajko Perušek.
Luka Pintar.
Maks Pleteršnik.
Dr. Lavrencij Požar.
Dr. Tomaž Romih.
Ivan Scheinigg.
Henrik Schreiner.
Andrej Senekovič.
Dr. Jakob Sket.
Vekoslav Spinčič.
Luka Svetec.
Jožef Starè.
Ivan Steklasa.
Jožef Stritar.
Dr. Karl Štrekelj.
Ivan Šubic.
Fr. Šuklje.
Dr. Ivan Tavčar.
Dr. Pavel Turner.
Anton Trstenjak.
Matija Valjavec.
Fr. Wiesthaler.
Ivan Vrhovec.

Dr. Jernej Zupanec.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrť leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj Janko Kersnik. — Odgovorni urednik dr. Ivan Tavčar.
Upravništvo „Národna Tiskarna“ Gosposke ulice št. 12, v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.